

"קיבוץ געגועים"

מאת עוזית דגן.

תקציר הספר:

הספר מבוסס על סיפור אהבתם המופלא והכואב של שלושה דורות, שהתגלה במכתבים נשכחים מהשנים 1935-1941, בהן הלכה ואזלה האהבה בעולם. עלילת הסיפור מתרחשת במקביל בפרנקפורט אמ-מיין (גרמניה), ובארץ - במעיין חרוד, במפעלי ים-המלח בסדום, ובקיבוץ מעוז-חיים. גיבורת הספר היא הילדה ולר (לימים - דרורה גפני), שבעת שהקימה כאן חברה קיבוצית שווינונית והיתה מושא לאהבתם של רבים, נשאה כל השנים בשתיקה את רגשי האשם על כך שלא הצליחה להביא את הוריה לארץ. עוזית דגן, בתה, החליטה לשבור את קשר השתיקה לאחר שמצאה את אוצר המכתבים בתוך ארגז העץ החום.

מדבריו של מוקי צור על הספר:

" מסמך רב-דורי, אינטימי, החושף גשרים ותהומות, זיקה אישית ואימה היסטורית. במסגרת רשימה זו לא אוכל למסור את כל העושר הצפון בספר צנוע זה..." (מתוך הכתבה "חלוצה עם כרית נוצות", שהתפרסמה בעיתון "ידיעות הקיבוץ" בתאריך 18.11.2011).

על המחברת:

ילידת קיבוץ מעוז-חיים - תבנית נוף מולדתה... עובדת-סוציאלית, מטפלת זוגית ומשפחתית מוסמכת, התמחתה בטיפול במתבגרים ובטיפול יצירתי לסוגיו. מכהנת כיו"ר "חוג היוצרים" של כפר-סבא והשרון. ספרה "תר ותרה", העוסק במסע אל הזוגיות, יצא לאור בהוצאת תמוז ב - 2002.

סרטון "קיבוץ געגועים":

<http://www.youtube.com/watch?v=tdE85tXLuq4>

האימא מפרנקפורט והקיבוץ/ מאת: עוזית דגן

ה- MB יקינתון, גיליון מס' 228

סיפור חייה של אמי בשנים הסוערות ורבות התהפוכות שבין 1933-1945, שנים בהן פסעה אמי על הגשר בין עירה האהובה פרנקפורט א-מיין בה נולדה - ל"שטה", היא בית-השיטה ומשם לקיבוץ מעוז-חיים, לאחר שנתיים של עבודה במפעלי ים-המלח בסדום.

<http://www.irgun-jeckes.org/?pg=&CategoryID=290&ArticleID=1167&SearchParam=עוזית>

